

PAULI IHAMÄEN VIRO-KERÄILYSTÄ

TAVASTFORUM

FORSSAN, HYVINKÄÄN, HÄMEENLINNAN, JANAKKALAN, RIIHIMÄEN, TOIJALAN JA VALKEAKOSKEN
 POSTIMERKKIKERHOJEN TIEDOTUSLEHTI 1/2021, NRO 37

KAUPPIAS JOHAN GUSTAF GRÖN

TAITEILIIJA HANNES PETERSEN

VANHOJA POSTIKORTTEJA RIIHIMÄEN ASEMASTA

Tavastforum-postimerkkikerhot

Postimerkkikerhot ovat pakollisella tauolla koronatilanteen takia ainakin vielä helmikuun ajan.
Jatkosta kerhot tiedottavat, tietoa saa myös nettisivuilta.
Hyvinkäällä kokoukset pidetään netissä Teamsin välityksellä.

Hämeenlinnan Postimerkkikerho ry

Kokoukset ovat parittomien viikkojen tiistait, Luther-talolla, Lukiokatu 1, Hämeenlinna. Ovet avataan noin kello 16.30 vaihtoa ja kahvia varten. Huutokauppakohteiden kierrättäminen kello 17.30 alkaen. Varsinainen kokous alkaa kello 18.

Kevätkausi 2021 2.3., 16.3., 30.3., 13.4., 27.4., 11.5. ja 25.5.

Forssan Filatelistikerho ry

Kokoukset parittomien viikkojen keskiviikot Tölön liikekeskuksen kerhohuoneella Lehmuskatu 1, Forssa, kello 18–21.

Kevätkausi 2021 3.3., 17.3., 31.3., 14.4., 28.4., 12.5., 26.5..

Hyvinkään Postimerkkikerho ry

Kokoukset parillisten viikkojen keskiviikot kello 18.00, ovet avataan kello 17.00 kahvin ja merkien vaihdon ja myynnin merkeissä. Kerhoiltojen ohjelma löytyy kerhon Internet-sivuilta. Paikka Kaupungintalon kellari vanhalla villatehtaalla Kankurinkatu 6, sisäänkäynti kaupungintalon portaiden oikealla puolella olevasta portaikosta.

Kevätkausi 2021 kokoukset Teamsissa toistaiseksi 10.3. Vihkojen keräilystä, 24.3. Vuosikokous, 7.4. Historiallinen vanha Tallinna postikorteilla, 21.4. Kotikorttelin kertomaa, 5.5. Myyntilaatikotot, 19.5. Lärkan mökistä ja 2.6. Lehtolan maja.

Janakkalan Postimerkkikerho ry

Kerho on tauolla varsinaisen toiminnan osalta toistaiseksi. Kokouksista, tapahtumista, ynnä muusta ilmoitetaan jäsenille viestinä erikseen.

Riihimäen Postimerkkeilijät ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen tiistait kello 18, ovet aukeavat kello 17, kokouspaikka Riihimäen työväenyhdistyksen talossa, Hämeenkatu 48–50.

Kevätkausi 2021 9.3., 23.3., kevään 2021 Keräilytapahtuma on 28.3., 6.4., 20.4., 4.5., 18.5. ja 1.6. **Parittomien viikkojen maanantaisin** on kokoelmanrakentamisilta vanhalla kerholla noin kello 17 alkaen.

Toijalan Postimerkkeilijät ry

Kevät 2021: kuukauden ensimmäisenä arkimaanantaina kello 18 Senioritalon tuvassa osoitteessa Kirkkotori 6 Toijalan torin varrella.

Valkeakosken Filatelistit ry

Kokoukset ovat parillisten viikkojen torstait kello 18 alkaen. Paikka Ulvajankadun kerhomaja, Kerhomajankatu 1, Valkeakoski, jokaissa kokouksessa esitelmä filatelisesta aiheesta.

Kevätkausi 2021 11.3., 25.3., 8.4., 22.4.

Tavastforum-lehti postitetaan näiden kerhojen jäsenille jäsenetuna.

Kerhojen nettisivut löytyvät Filatelistiliiton sivujen kautta osoitteesta www.filatelisti.fi

Ahvenananmaalta sääsatelliitti

Sääsatelliitti Suomi NPP on saanut nimensä Ahvenananmaalaista sukujuurta olleen **Verner E. Suomen** (1915–95) mukaan. Häntä kutsutaan sääsatelliittien isäksi. Hän oli mukana luomassa perustaa nykyajan satelliiteille, joita käytetään sääennusteiden laatimissa.

Hänen äitinsä **Anna Matilda Sundqvist**, joka oli kotoisin Pettbölen kylästä Finströmin kunnasta, ja isänsä **Johan E. Suominen** Kustavista muuttivat Ahvenananmaalta Yhdysvaltoihin vuonna 1902. **Peter Bergström** on kuvittanut postimerkin.

Kevään toiminta on hankaluuksissa

Viime päivinä olen keskustellut muutamien tuttujeni kanssa kasvokkain ja puhelimitse. Kaikki ovat eläkeläisiä. Yllätyksekseni huomasin, että jokaisella oli sama huoli. Riskiryhmiin kuuluvina koronarajoitukset otetaan todesta ja arjen lähes ainoat virkistystyksen tuojat ovat pakolliset kauppareissut ja ulkoilu. Muuten päivät kuluvat kotioloissa. Jokainen selitti myös, miten rajattu elämä on alkanut vaikuttaa niin, että asioihin tarttuminen on yhä vaikeampaa. Vireystila on siis laskenut kaikilla. Ei tavata edes lapsia eikä lastenlapsia, jotka haluavat varjella vanhempiaan ja isovanhempiaan tartunnoilta. Tämä kaikki tuntuu kovin tutulta!

Luen parhaillaan isä ja poika McNeilien kirjoittamaa kirjaa Verkottunut ihmiskunta, joka kertoo ihmisen historiasta elämän alkuhetkistä tähän päivään. Kirjan johtoajatus on se, että alusta asti ihminen on monin tavoin verkottunut lähiyhteisönsä kanssa. Me tarvitsemme ympärillemme ihmisyyhteisön selvitäksemme. Verkosto tarjoaa meille kanssakäymistä, syvää vuorovaikutusta ja turvaa. Se lataa parhaimmillaan meihin innostusta ja yrittämisenhalua. Mahdollistaa rikasta sisältöä elämäämme.

Työkäisistä suuri osa tekee tänä päivänä etätoita mahdollisuuksiensa mukaan. Kun heidän tilannettaan on selvitetty, on huomattu, että iso osa nauttii työrauhasta kotonaan ja kokee, että pystyy tehokkaaseen työhön, mutta kaipaava työyhteisöään, työnsä verkostoa kasvotusten.

Meillä koteihimme linnoittautuneilla on nuo verkostomme, mutta aito vuorovaikutus puuttuu, kun kohtaamisia ei juuri tapahdu. Se näivettää elämää. Olisi kiva tietää, kuinka me jaksamme keskittyä rakkaaseen harrastukseemme. Tarjoaako merkkimme ja korttitemme kanssa puuhastelu jonkin korvikkeen kohtaamistemme puutteisiin? Rohkenen epäillä sitä.

Tälle keväälle on kerhoissa suunniteltu kerhoiltojen lisäksi monenlaisia tapahtumia. Toinen toisensa jälkeen niitä on peruttu. Edessä on kahden viikon päästä Postimerkin päivä, jota varten on teetetty kortteja ja ostettu edullisesti omakuvamerkkejä. Järjestelyt ovat menossa Tavastforum-yhteisössä ainakin Hyvinkäällä ja Hämeenlinnassa. Nyt on alkanut kuulua eri puolilta maata viestejä siitä, että päivän viettoon ajatelluilta posteilta ja liikkeiltä ei saada lupaa järjestää tapahtumaa koronarajoitusten takia. Hämeenlinnan tilanne ratkesi juuri. Goodman ei ota vastaan nyt, mutta myöhemmin keväällä päivän vietto onnistuu, jos rajoitukset mahdollistavat.

Niinpä olemme keräilyissämme pitkälle netin varassa. Huutokauppoja on ollut ja lisää on tulossa. Löysin äsken päättyneestä Huutokortin huutokaupasta itselleni monia mukavia kohteita. Siinä kävi sikäli ikävästi, että kiinnostuneita riitti ja hinnat kohosivat laadukkaissa kohteissa tasolle, johon minun mahdollisuuteni ehtyivät. Sain sentään jotakin!

Meillä on kaiken aikaa ollut huoli siitä, saammeko lehtiimme aineistoa riittävästi. Tällä hetkellä muun muassa Kerhojemme keräilijöitä -jutut ovat pakon edessä tauolla. Mutta aineistoa kertyi hyvin tähänkin lehteen. Kiitos!

Yritetään pysyä vireessä ja muistetaan, että päivä on pidentynyt jo pari tuntia!

Timo Lilja

TAVASTFORUM NUMERO 1/2021, KYMMENES VUOSIKERTA. ILMESTYY 4 KERTAA VUODESSA

JULKAISIJAT: Hämeenlinnan Postimerkkikerho, Forssan Filatelistikerho, Hyvinkään Postimerkkikerho, Janakkalan Postimerkkikerho, Riihimäen Postimerkkeilijät, Toijalan Postimerkkeilijät ja Valkeakosken Filatelistit. Tavastforum-lehti postitetaan julkaisijakerhojen jäsenille jäsenetuna.

Toimituskunta

Timo Lilja timo.lilja@pp.inet.fi päätoimittaja

Heikki Heino, puh. 040 779 8416

Pauli Ihamäki, pauli.j.ihamaki@gmail.com

Tuomo Riekkinen, tuomo.riekkinen@pp.inet.fi

Reijo Myller, reijo.myller47@gmail.com

Matti Parkkonen, matti.parkkonen@pp2.inet.fi

Lauri Poropudas, lauri.poropudas@pp.inet.fi

Kari Tapola, kari.tapola@gmail.com

Seppo Tossavainen, seppo.tossavainen@pp.inet.fi

Asko Tyvelä, tyvela@kolumbus.fi

Aineistopäivät numero 2/2021 viimeistään **20.4.2021**.

Lehti ilmestyy vuosittain neljänä numerona: helmi-, touko-, elo- ja joulukuussa.

Painopaikka Hämeenlinnan OffsetKolmio Oy

Taitto Lauri Poropudas lauri.poropudas@pp.inet.fi

Osoitteenmuutokset: Varstie 28, 13500 Hämeenlinna tai jukka.koljonen@kolumbus.fi

Toimituksella on oikeus toimittaa ja muuttaa kaikkea sille jätettyä aineistoa.

ISSN-L 2242-7759 ISSN 2242-7759

Ilmoitushinnat: takakansi 200 €; sisäkannet 1/1 sivu 160 €, ½ sivua 90 €; muut 1/1 sivu 120 €, ½ sivua 60 €

Postimerkin päivä Hyvinkäällä siirtyy

Postimerkin päivää ei vietetäkään Hyvinkäällä perjantaina 12.2.2021 Citymarketin aulassa kauppakeskus Willassa. Päivää vietetään myöhemmin koronatilanteen helpottaessa. Tieto tapahtumien siirtymisestä tuli juuri ennen lehden painoon menoa.

Hyvinkään Postimerkkikerho järjestää päivän yhdessä Citymarketin kanssa. Citymarket antaa tapahtumalle tilat, Postimerkkikerho tuo tapahtumaan kerhon jäseniä ja kerholla myynnissä olevaa materiaalia, kortteja, merkkejä ja muun muassa säiliökirjoja.

Postimerkin päivää on Hyvinkäällä vietetty eri vuosina eri paikoissa sekä erilaisilla teemoilla. Tänä vuonna yhtenä teemana on läheta ystävälle kortti. Postimerkkikerho tarjoaa alle 18-vuotiaille postikortin, valikoimassa on erilaisia kortteja, joista voi valita mieleisensä. Tarvitsee vain ostaa postimerkki, muistaa ystävän osoite. Nuorille postimerkkeilystä kiinnostuneille on jaossa myös postimerkkipakkauksia.

Päivää varten kerho on saanut Filatelistiliitolta postikortin, jota myy-

Postimerkin päivää varten Filatelistiliitosta Hyvinkään kerholle saatu uutuispostikortti kuvaa elokuvateatteri Arenaa.

dään joko erikseen tai omakuvamerkin kanssa. Filatelistiliitolta saadussa kortissa on kuva Hyvinkään vanhasta elokuvateatteri Arenasta.

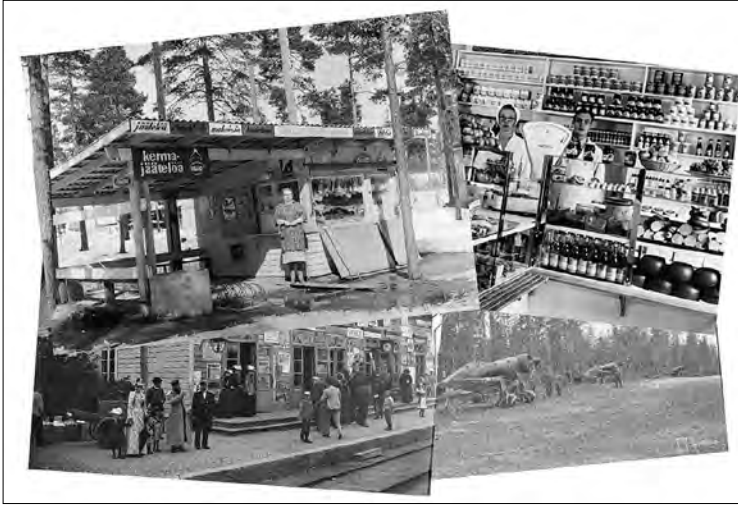
Elokuvateatteri Arena oli aikoinaan Suomen ensimmäisiä maalaiselokuvateattereita. Liikemies Kalle Saukkonen aloitti elokuvien esittämisen Hyvinkäällä huvilassaan vuonna

1908. Elokuvateatteri Arena valmistui 1914. Tuolloin elettiin mykkäelokuvien aikaa. Elokuviasalin valkokankaan edessä sijaitsi näyttämön lisäksi syvennys, mistä elokuvia säestettiin joko mekaanisesti tai elävällä musiikilla.

Elokuviasalissa oli pylväiköt, jotka loivat palatsimaisen tunnelman. Teat-

Antti Heinonsalo, Taisto Ilola ja Juhani Saukkonen esittelemässä Postimerkkikerhon valikoimaa Postimerkin päivän tapahtumassa vuosi sitten.

Uudessa korttisarjassa on 13 uusintapainosta vanhoista Hyvinkää-korteista.

terin sisällä oli aikoinen myös seinämaalauksia, jotka oli maalannut taiteilija Jalmar Ruokokoski (1886–1936). Noin kolmen metrin korkuiset maalaukset sijaitsivat katsomon molemmilla pitkillä sivuilla ja valkokankaan molemmin puolin.

Ruokokoski oli poiminut kuviin aiheita sirkuksen ja elokuvan maailmasta. Maalauksissa esiintyi näkyviä maapallon eri puolilta. Kun teatterin sisätiloja uudistettiin 1944, jäivät seinämaalaukset seinäpaneelien alle. Vuosikymmeniä myöhemmin lähes unhoon jääneet maalaukset löytyivät.

Maalaukset irrotettiin seiniltä, konservoitiin ja tiettävästi ne ovat nyt esillä Hyvinkään kaupungintalon kokoussiivessä.

Teatterista järjestettiin nimikilpailu vuonna 1925 ja sen jälkeen se on tunnettu Arena-nimisenä. Tunnistetavan ulkonäkönsä 175-paikkainen teatteri sai katolla olevasta ruutuikkunoin varustetusta tornista. Rakennus erottuikin 1900-luvun alkupuolella selkeästi Siltakadun varrella olevista muista rakennuksista.

Arenassa elokuvien kaupallinen esittäminen päättyi vuonna 1985.

Hämeenlinnan Postimerkkikerhon Postimerkin päivän kortti kuvaa panssaria moorttoritien partaalta Hattulasta. Sitä on saatavissa kunhan kerho aukeaa.

Hyvinkään kaupunki osti teatterin korjatakseen sen elokuvakeskukseksi. Talouslaman myötä se jäi toteuttamatta, vuonna 2007 rakennus myytiin yksityishenkilölle.

Arena-kortin lisäksi myynnissä on uusi sarja uusintapainetuista vanhoista Hyvinkää-korteista. Uudessa sarjassa on 13 erilaista korttia. Uusien lisäksi paikalta löytyy aiemmin uusintapainettuja kortteja.

Postimerkkikerholla on päivän aikana kello 9–17 jäseniä kertomassa vinkkejä postimerkkeilyyn. Kerholaiset myös arvioivat merkkejä ja muita kohteita.

Postimerkkikerhon kortteja, omakuvamerkkejä ja muuta materiaalia voi myös tilata Hyvinkään Postimerkkikerhon kotisivujen kautta, www.hyfila.fi.

Koronarajoitukset tullaan huomioimaan myös Postimerkkikerhon pöytien ääressä ja asiakkailta toivotaan malttia ja turvavälien noudattamista.

Kimmo Matinlassi

HUOM! Koronatilanne on monella paikkakunnalla estänyt päivän järjestämisen, niin Hyvinkäällä kuin Hämeenlinnassakin. Päivää vietetään myöhemmin keväällä!

Ahvenanmaalta

Merikartta vuodelta 1747 koristaa Ahvenanmaan edustajaa 25.3. ilmestyvässä Sepac-postimerkkisarjassa, jonka teemana on tällä kertaa historialliset kartat. Sepac-yhteistyöelimen muodostaa kaksitoista pientä eurooppalaista postilaitosta.

Postikortteja Riihimäen rautatieasemasta 1900-luvun alusta

Suomen ensimmäinen rautatie Helsingistä Hämeenlinnaan avattiin liikenteelle maaliskuussa 1862. Rautatieliikenteen ensimmäisinä vuosina Riihimäellä ei ollut lainkaan varsinaista asemarakennusta, vaan lipunmyynti hoidettiin ylempänä mäenrinteessä sijainneesta rautatievirkamiesten asuintalosta (nykyinen Riihimäen kaupunginmuseo) ja radan varressa oli pelkkä laitur.

Kun Pietarinradan rakennustyöt aloitettiin talvella 1868, alettiin samantien valmistella myös asemarakennuksen pystyttämistä Riihimäelle.

Asemaksi siirrettiin siihenastinen rautatien asuintalo Hyvinkäältä. Todennäköisesti rakennuksen eteläpään kaksikerroksinen osa rakennettiin vasta tuossa vaiheessa. Asemarakennusta laajennettiin ensimmäistä kertaa vuonna 1886 jatkamalla sitä kummatakin päästä ja uudelleen aivan 1900-luvun aivan alussa levittämällä eteläsiipeä länteen ja jälleen 1910-luvulla pidentämällä rakennusta vielä kerran eteläpäästään. Lopulta 1930-luvulle tultaessa todettiin välttämättömäksi rakentaa kokonaan uusi asematalo. Se valmistui vuonna 1935 ja on yhä

käytössä. Noina vuosina rakennettiin useita uusia rautatieasemia eri puolille Suomea; asemien modernisointi kuului osana Suomen nostamiseen edellisten vuosien lamasta. Suhteessa nykyiseen asemaan Riihimäen vanha asemarakennus sijaitsi suunnilleen nykyisen toisen laiturin pohjoisosan kohdalla laiturikatoksen päästä pohjoiseen.

Varhaisin Riihimäen asemaa esittävä postikortti on julkaistu vuoden 1900 paikkeilla. Asema oli toisaalta kylän keskus, toisaalta ohi kulkeville matkustajille näkyvin osa Riihimä-

Vuonna 1868 valmistuneesta rautatieasemasta tuli nopeasti Riihimäen kylän keskus. ”Täällä asemalla monena iltahetkenä ollaan käyskentelemässä – täytyyhän jossakin olla – –” kirjoittaa Siiri kesäkuussa 1911. Koska junassa lähimpänä kuvaajaa näkyy Ge-sarjan matkatavaravaunu, aikaisin mahdollinen kuvausvuosi on 1899, ja koska kokoelmassani on samanlainen kortti, joka on kulkenut 1903, kuvanottohaarukka on kolme tai neljä vuotta. Matkatavaravaunua seuraa viisi E-sarjan kolmannen luokan vaunua, konduktöörivaunu F ja pari vaunua, joista ei saa selvää mutta jotka todennäköisimmin ovat toisen luokan vaunuja sarjaa D. Välilaiturilla on kärry, jolla on tuotu matkatavaroita junaan. Aivan etualalla erottuu vaihteenasetin. Kortin on julkaissut Knackstedt & Näther Hampurissa, ja kuvan yksilö on lähetetty Riihimäeltä Ouluun 14.6.1911. Se on leimattu postivaunussa nro 5; postimerkki on sittemmin irronnut vieden mukanaan suuren osan leimasta. Samasta valokuvasta julkaisi kortin myös Jakeluliike Express.

Riihimäen asema 1910-luvun alkupuolella. Eteläpäädyssä oli silloin ensimmäisen ja toisen luokan ravintola, kaksikerroksisen osan alakerrassa 1. ja 2. luokan odotussali, sen jälkeen kaksi konttorinovea, lipunmyynti sekä pohjoispuolella kolmannen luokan odotussali ja kolmannen luokan ravintola. Alkuperäiseen vuoden 1868 asemaan olivat kuuluneet kaksikerroksinen osa ja sen pohjoispuolelta kolme huonetta. Kummankin ravintolan tilat oli rakennettu vuoden 1886 laajennuksessa. Päädyn asemanimakilvet ovat tässä vaiheessa alekkain, suomalainen teksti ensin. Aseman edustalla istuskelee ja seisoskelee rautatieläisiä ja junanodottajia; kolmea lukuun ottamatta kaikki ovat miehiä. Päädyn tuntumassa näkyy kahdet käsirattaat tavaroiden kuljettamista varten, puisia laatikoita ja tynnyreitä ja välilaiturilla on maitotonkkia. Kortin on julkaissut Atelier Nyblin A/B Helsingissä ja se on lähetetty Riihimäeltä Inkerisiin 17.5.1913. Postimerkki on irronnut ja vienyt muassaan suurimman osa lähtöleimasta. Kortilla on myös Inkeröiden saapumisleima lähetyspäivää seuraavalta päivältä.

Tavaramakasiini ja asema aukion ja puiston puolelta 1910-luvulla. Viimeisenä oikealla näkyy postitalo, jota korotettiin tämän kuvan ottamisen jälkeen. Muutama rautatieläinen kävelee aseman edustalla. Tavallisesti myös ajurit ja myöhemmin vuokra-autoilijat odottivat tässä junilta saapuneita matkustajia. Kortin on julkaissut J. Toiviaisen Kirja- & Paperikauppa Riihimäellä, ja kirjakauppias Juho Toiviainen on todennäköisesti myös ottanut valokuvan itse. Kortti on kulkematon, mutta joku on kirjoittanut sen taakse päiväyksen 20/8 1914.

Junanodottajia ensimmäisellä laiturilla. Vanhan asemarakennuksen aikaan Riihimäen asemalla oli kaksi laituria. Ensimmäisen ja toisen luokan ravintola on nyt siirretty aseman eteläsiiven uuteen pidennykseen, mutta samojen luokkien odotussali on entisellä paikallaan. Aseman eteläpuolella on vuonna 1913 pystytetty Rautatiekirjakaupan kiosk; näkymättömiin jää postitalo, jota oli tässä vaiheessa korotettu. Etualalla kävelee rautatieläinen 1920-luvun univormussa ja matkustajien yllä on kelpo otos ajan vaatemuotia. Kortti on valokuvavedos, joka on postitettu kuoressa eikä merkkejä tai leimoja siis ole.

keä ja siksi asemakortteja ilmestyi erityisesti 1900-luvun alkukymmeniä säännöllisesti. Kortteja julkaisivat sekä riihimäkeläiset että valtakunnalliset kustantajat, olipa joukossa yksi saksalainenkin. Paikkakunnalla asemakortteja painattivat Riihimäen kirjakauppa, **Juho Toiviaisen** paperija kirjakauppa ja **W. E. Björkbomin** kirjakauppa. Muualta sormensa peliin pistivät ainakin Rautatiekirjakauppa, Atelier Nyblin ja Jakeluliike Express sekä ulkomailta hampurilainen Knackstedt & Näther. Painettujen korttien

rinnalle tulivat 1920-luvulla valokuvavedospostikortit, joita Riihimäen asemastakin tehtiin jonkin verran. Niinpä 1930-luvulla asemakortteja teki myös riihimäkeläinen Ilmolan valokuvaamo.

Etenkin vanhaa asemaa kuvattiin kortteihin pääasiassa raiteiden puolelta, mutta uuden aseman valmistuttua kortteja alettiin entistä enemmän tehdä myös Rautatien torin puoleisesta julkisivusta. Uudet, modernit rautatieasemat olivat osa sitä Suomen julkisivua, jota haluttiin esitellä eri-

tyisesti vuoden 1940 olympiakisojen läheystyessä.

Samaa kuvaa saatettiin käyttää useaan eri korttipainokseen. Omassa vaatimattomassa kokoelmassani on tällä hetkellä Riihimäen vanhasta asemasta 19 painettua ja viisi valokuvavedospostikorttia. Niissä on käytetty kolmeatoista erilaista valokuvaa. Esittelen tässä Riihimäen vanhaa rautatieasemaa neljän postikortin avulla.

Timo Salminen

EUROPA-sarjassa ilmestyy Suomessa 28.4.2021 kolme merkkiä uhanalaisista lentävistä tai liitävistä eläimistä.

Pieni haaveilija äänestettiin Suomen kauneimmaksi

Suomalaiset äänestivät vuoden 2020 kauneimmaksi postimerkiksi **Netta Tiitisen** suunnitteleman *Pienen haaveilijan*. Postimerkin kuvitus perustuu alun perin tilaustyönä tehtyyn maalaukseen, jossa glitteriä ja kimmallista rakastava tyttö kurkottelee ylöspäin. Postimerkki heijastelee lapsen rohkeutta, intoa, uteliaisuutta ja välittömyyttä.

Viime vuoden postimerkeissä arvostettiin kuvataiteita. Toiseksi eniten ääniä suomalaiset antoivat **Janne Laineen** suunnittelemaalle *Duetolle*, jossa nähdään kaksi lintua puun latvassa taustanaan vaaleaa taivasta ja punertavia pilviä. Postimerkki perustuu Laineen luontoaiheiseen taidegrafiikkaan. Janne Laine palkittiin vuonna 2020 Postin taidepalkinnolla.

Kolmanneksi eniten ääniä sai **Paula Salvianderin** suunnittelema postimerkki, jonka kuva-aiheena on Suomen kansalliskukka kielo. Postimerkki julkaistiin osana *Luonnonkukkiarullapostimerkkiä*, jolla Posti juhlisti YK:n kansainvälistä kasvinterveysvuotta 2020.

Neljänneksi kauneimmaksi merkiksi suomalaiset äänestivät **Stiina Hovin** suunnitteleman postimerkin, joka esittää oravaa. Postimerkki julkaistiin pohjoismaisten postien yhteisessä *Pohjola*-sarjassa, jonka teemana oli viime vuonna nisäkkäät.

Janne Laineen taidegrafiikkaa nähdään myös viidenneksi kauneimmaksi äänestetyssä *Iltarusko*-postimerkissä, jossa jämerien kuusien välistä pilkottaa keloja iltaruskon aikaan.

Lähes 10 000 postikorttiääntä

Suomen kauneinta postimerkkiä pystyi äänestämään Postin verkkosivuilla ja postikortilla. Äänestyksessä annettiin yhteensä 29 410 ääntä, joista lähes 10 000 annettiin postikorteilla.

”Postikorttiääniä annettiin lähes kolme kertaa enemmän kuin edellisvuonna. Tämä on linjassa sen kanssa, että myös joulukortteja lähetettiin

viime jouluna 18 miljoonaa kappaletta eli selvästi edellisjouluu enemmän. Perinteinen postikortti tuntuu toimivan edelleen hienosti erilaisten

viestien ja tunteiden välittäjänä. Myös maailmalla laajalle levinnyt postcrossing-harrastus todistaa postikortin elinvoimaa”, Postin Design Manager **Tommi Kantola** sanoo.

Postikortit ovat välittäneet suomalaisten viestejä ja tunteita jo 150 vuoden ajan. Postimuseo järjestää merkivuoden kunniaksi *Parhain tervveisin – postikortti 150 vuotta* -näyttelyn 19.2.–28.3.2021 museokeskus Vapriikissa Tampereella.

Kauneimmiksi äänestetyt

Suunnittelija	Postimerkki	Äänet
Netta Tiitinen	Pieni haaveilija	3160
Janne Laine	Postin taidepalkinto 2020, Duetto	2734
Paula Salviander	Luonnonkukkiarulla, kielo	2251
Stiina Hovi	Pohjola: Pihapiirin vierailijat, orava	2118
Janne Laine	Postin taidepalkinto 2020, Iltarusko	1995
Klaus Welp	Europa: Postireitit	1843
Stiina Hovi	Pohjola: Pihapiirin vierailijat, siili	1810
Suvi Roiko	Kelkkaretki	1330
Oona Himanen	Kevätlorulinnut, pääskyt	1115
Jutta Luukkonen	Joulutupa	857

Lottia muistetaan 28.4.2021 kahdella Klaus Welpin suunnittelemaalla merkillä.

Hämeenlinnalaisia liikemiehiä Kauppias Johan Gustaf Grön

Kauppias **J. G. Grön** (1858–1912) oli toimelias mies jo ollessaan satulaseppä. Liikemiesvaistot omaksunut ideoi jo 1888 Hämeenlinnaan yksityisen panttilainakonttorinkin perustamista. Anomus Senaattiin oli tekeillä, mutta kaupungin valtuusto piti sellaista laitosta tarpeettomana, ja asia jäi sikseen.

Puuhakas mies ryhtyi vesiliikenteeseenkin. Hän hankki höyryvene ”Wilkin”, joka kuljetti huvimatksuttajia kaupungista Valkeakoskelle ja takaisin, vetäen proomua mukanaan. Matka maksoi proomussa 1,50 markkaa ja venepaikkana 2 markkaa. Lauantaisia matkoja mainostettiin muun muassa kesällä 1884 tunnelmalla, jonka takasi Omskin rykmentin soittokunta, joka seurasi matkalla mukana.

Kannattavinta oli kuitenkin kaupan

käynti keskeisellä paikalla Raatihuoneenkadun ja Hallituskadun välisellä liike- ja asuintontilla. Alueen omisti aikoinaan teurastaja **Erik Aspengrenin** perikunta Helsingistä. Vuonna 1907 siirtyi omistus Johan Gustaf Grönin hallintaan ja sittemmin perikunnalle.

Arvokkaalla tontilla on edelleen **Jean Sibeliuksen** syntymäkoti. Kerrostaloilta säästyneen kohteen lahjoitti vuonna 1955 liikemies **Harald Grön Kirsti-vaimoineen** Hämeenlinnan kaupungille. Talossa on nyt turistien suosima Jean Sibeliuksen museo.

Liikettä mainostettiin sekatavarakauppana, kuitenkin ilman elintarvikkeita. Valikoima oli monipuolinen.

Lähteitä

Kansallisarkisto Hämeenlinna
Y. S. Koskimies Hämeenlinnan kaupungin historia.

Omat kokoelmat.

sekatavara-, nahka-, kalustus- ja matkatavara-in kauppa, on omistajansa v. 1891 perustama. Se sijaitsee onnassa talossaan Raatihuoneenkadun varrella N:o 55; liikkeen puheinen numero on 123. — Tänä vuonna on liikettä laajennettu perustamalla sivukauppa, joka on saman kadun varrella N:o 53.

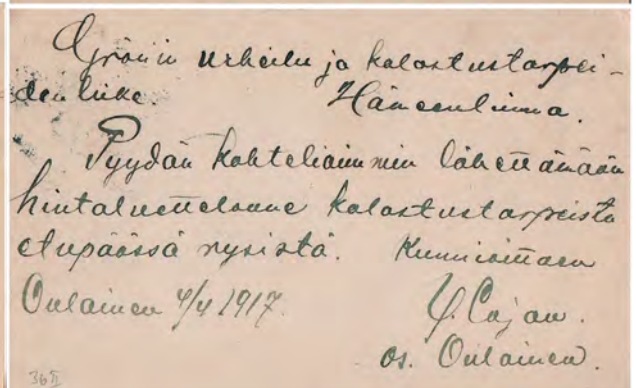
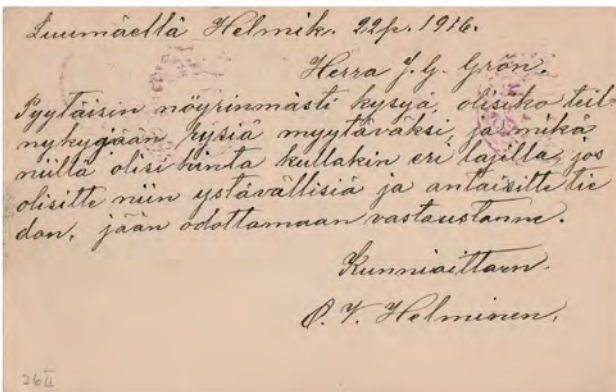
J. G. Grön'in sekatavarakauppa on niin monipuolinen, että käy mahdolliseksi osapuullekaan esittää sen päällisliisempia myyntitavaroita. Maitittakoon kuitenkin suuret varastot kalansäilytyksiä, matkatarpeita, hevosten tarpeita, kenkiä, hattuja, harmonikkoja ja tuhansia eri lajia kaikellaista pikutavaraa. Erikoisalanä on nahka- ja matkatavara-in myynti, joita myös on runsaat varastot. Liikkeen kaikki tavara myydään uskomattoman halvalla hinnolla.

J. G. Grön'in kauppalike.

J. G. Grön'in sekatavarakauppa on tullut hyvin yleisesti tunnetuksi laajan maaseudunkin keskuudessa. Tavaksi on käyty, että milloin jotakin erityisempää pikutavaraa tarvitaan, se parhaiten hankitaan Grön'in kaupasta. Ja kun silloinpaitsi liikkeen hinnat ovat melkoisen halvat, on luonnollista, että

Matti Parkkonen

Kauppaäkäytiin kalastustarvikkeista jälleenmyyjille sekä ammatti- ja harrastuskalastajille.

, joita myös on runsaat varastot. Liik-
ra myydään uskomattoman halvoilla l

J. G. Grön'in kauppaliike.

Viereisen sivun kirjan otteen kuva suurennettuna ja teksti luettavassa muodossa, kirjasta Hämeenlinnan liike-elämä ja liikkeet. Arvi A. Karisto 28.6.1911.

... sekatavara-, nahka-, kalastus- ja matkatavarain kauppa, on omistajansa v. 1891 perustama. Se sijaitsee omissa talossaan Raatihuoneenkadun varrella N:o 55; liikkeen puhelimen numero on 123. – Tänä vuonna on liikettä laajennettu perustamalla sivukauppa, joka on saman kadun varrella N:o 53.

J. G. Grön'in sekatavarakauppa on niin monipuolinen, että käy mahdottomaksi osapuillekaan esittää sen pääasiallisempia myyntitavaroita. Mainittakoon kuitenkin suuret varastot kalanpyydyksiä, matkatarpeita, hevosten tarpeita, kenkiä, hattuja, harmonikkoja ja tuhansia eri lajia kaikellaista pikkutavaraa. Erikoisalana on nahka- ja nahkatavarain myynti, joita myös on runsaat varastot. Liikkeen kaikki tavara myydään uskomattoman halvoilla hinnoilla.

J. G. Grön'in sekatavarakauppa on tullut hyvin yleisesti tunnetuksi laajan maa-seudunkin keskuudessa. Tavaksi on käynyt, että milloin jotakin erityisempää pikkutavaraa tarvitaan, se parhaiten hankitaan Grön'in kaupasta. Ja kun sitä-päisi liikkeen hinnat ovat melkoisen halvat, on luonnollista, että kaikki tällainen tavara ostetaan J. G. GRÖN'iltä.

Ilmoitukfia.

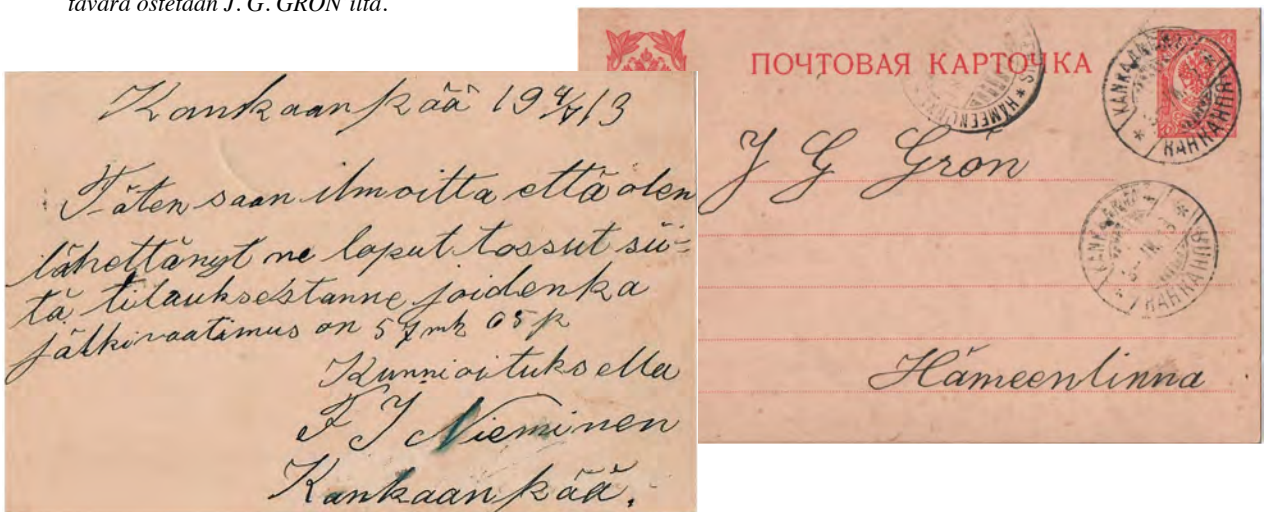
Höyrylaiiva „Wilkki“

tekee huvimatkan Hämeenlinnasta Walkiakoskeen, lauantaina 5 päivä Heinäkuuta k:lo 11,10 illalla, piljettä saapi satulamaafari Ekblom'ilta, ja kauppias Brängoff'ilta vastapäätä venäjän kirkkoa hinnat 2 m. laivassa ja 1 m. 50 p. lehdöillä koristetuissa proomissa edestakaisin. Wirvoitus-juomia matkalla.

Joh. G. Grön.

Suom.! Omskin rykmentin musiikki soittaa matkalla, matkustajat kerfiävät ilta-junalta. Häm. 1 k. 12 r.

Kauppias Grönillä oli höyrylaiiva "Wilkki", kuvassa ilmoitus, joka kertoo laivan huvimatkasta Hämeenlinnasta Walkiakoskeen 5. heinäkuuta 1884. Lisäilona matkalla oli Omskin rykmentin musiikki, joka soittaa matkalla.

Tossujen valmistajakin toimitti tuotteitaan monipuolisen kaupan valikoimiin.

Viron vapaussota

Veljeskansan vanhasta filatelista on kirjoitettu hyvä käsi-kirja 1986, johon on ilmestynyt sittemmin täydennyssivuja. Sain tämän mustan kirjan – tekijät **Vambola Hurt** ja **Elmar Ojaste** – hankittua uudestaan. Yli 750 sivua kattava kirja tarjoaa hyvän kattauksen ensimmäisen itsenäisyyden merkkeihin ja leimoihin sekä postihistoriaan yleensä. Kirja on painettu Ruotsissa ja sen tekoon ovat osallistuneet myös Yhdysvalloissa toimineet pakolaisfilatelitit. Kirja avaa painatuspoikkeamat, värierot, merkkikoot ja leimaston runsauden.

Tässä juttuosassa en pääse juuri vapaussotaa pitemmälle, niin keskeinen tuo sota oli Viron itsenäistymiselle ja oman valtion synnylle. Viron maapäivät julisti Viron tasavallaksi 24.2.1918 Tallinnassa. Saksalaiset joukot tulivat seuraavana päivänä Tallinnaan. Saksan valta kesti maassa pitkälle syksyyn 1918, kunnes maa joutui tunnustamaan tappionsa I maailmansodassa. Sen jälkeen venäläiset bolshevikit ryhtyivät Viroa ahdistamaan.

Viro julisti liikekannallepanon 16.11.1918. Puna-armeija hyökkäsi 22.11.1918 Narvaan, jonka se sitten valloitti. Eversti **Johan Laidoner**, josta tuli pian kenraali ja itsenäisyystaistelun sotilaallinen johtaja, nimitettiin päälliköksi 23.12.1918. Hän toimi sitten Viron puolustusvoimien komentajana vuoteen 1940, jonka jälkeen hänet vangittiin ja vietiin Neuvostoliittoon, missä hän vankeudessa kuoli 1953. Hänen muistokseen on julkaistu postimerkkejä uuden itsenäisyyden aikana.

Viron vapaussota 1918–1920 on samalla yksi Suomen heimosodista. Se on oikeastaan ainoa, jossa suomalaisten joukkojen voidaan sanoa menestyneen jopa hyvin. **Vilho Helanen**

Amiraali Johan Pitka johti vapaussodassa panssarijunia ja merivoimia. Pitka (1872–1944) oli aluksi ammatiltaan merikapteeni. Hän oli äärioikeistolaisen vapsiliikkeen perustajia. Hän johti myös ”Nuoret Sepät” partioryhmää. Pitka oli Suomessa maanpaossa 1940–1944. Hän kaatui taistelussa puna-armeijaa vastaan syyskuussa 1944 eli katosi. Hänen muistomerkkinsä on pystytetty 2007. Sojammuseumi Väljaanne. - R. Tohver & Ko trükk, Tallinnas.

nen on julkaissut kirjan *Suomalaiset Viron vapaussodassa 1921*.

Venäläiset bolshevikit valmistautuivat valtaamaan Viron, kun saksalaisten ote heikkeni. Viro pyysi ulkovaltoja apuun ja saikin sitä. Ensimmäinen suomalainen vapaajoukko tuli Tallinnaan 30.12.1918 Martin Ekströmin johdolla. Tämä ruotsalaisyntyinen upseeri oli menestynyt jo Suomen vapaussodassa. Tämän joukon ensimmäinen taistelukausi ajoittuu 8.–14.1.1919. Joukko valtasi Pohjois-Viron ja Narvan venäläisiltä.

Viron liikekannallepano onnistui vähitellen hyvin, kun apua tuli Suomesta ja muista maista. Lähes koko kansa osallistui itsenäisyystaisteluun. Toki maan kommunisteja liittyi puna-armeijaan.

Moni meistä on nähnyt elokuvan Nimet marmoritaulussa tai lukenut sen kirjana. Teos kuvaa hyvin nuorten opiskelijoiden liittymistä sotaan ja ihmisten poliittisten suuntausten jakoa.

Eesti Vabadussoda 1918-1920 on kaksiosainen teos (osat ilmestyivät

Tallinnasta Helsinkiin 15.1.1920 saapuneella kuorella on epäselvä sensuurileima, ilmeisesti N:o 13.

Johan Laidoner (1884–1953) toimi itsenäisyystaistelun sotilaallisena johtajana 1919–1920, hänet ylennettiin kenraalimajuriksi 1919 ja hän toimi poliitikkona ja Viron puolustusvoimien päällikkönä vuoteen 1940. Hänet tuomittiin 1952 Neuvostoliitossa 25 vuoden vankeuteen. Laidoner kuoli Vladimirin vankilassa 13.3.1953. Viimsissä avattiin hänen nimellään museo 2001.

Virossa ja osin myös Pohjois-Latviassa. Rykmentin vahvuus oli yli 2100 miestä. Ensimmäinen taistelukausi sisälsi Valkin kaupungin valloituksen Etelä-Virossa Latvian rajan tuntumassa. Sieltä löytyy muistotaulu Pohjan Poikien sotarekistä ja kaatuneista.

Hans Kalm oli Pohjan Poikien päällikkö. Tämä sotilas oli kovalla tavalla menestynyt Suomen vapausodassa ja jatkoi nyt taistelua kotimaassaan. Hän ja toimituskunta ovat kirjoittaneet kaksiosaisen Pohjan Poikain retki -nimisen teoksen, joka julkaistiin 1921.

Soomusrong No 1 (panssarijuna no 1) N:o 137 käsikirjassa, Tallinnan sensuuri (29), Postikortti Raplasta.

1927 ja 1939), jonka sain kerran Tallinnassa ostettua. Neuvostoaikana nuo kirjat olivat kiellettyjä. Ne piti pitää piilossa. Toisen osan selästä on kirjan nimi raaputettu pois. Teokset kuvaavat

sodan taistelut yksityiskohtaisesti.

Pohjan Pojat on tunnetumpi suomalainen vapausodan osallistunut joukko-osasto. Rykmentti saapui Viroon myöhemmin ja taisteli Etelä-

Filatelialia

Viron vapausodan leimasto on runsas ja kerätty aihe. Käsikirjassa on hyvä valikoima joukko-osastojen leimoista. Suomalaiset joukko-osastoleimat ovat kysytyjä meillä ja hinnoiltaan korkeita huutokaupoissa.

Viron ensimmäisen itsenäisyyden ajan postimerkkejä on aika sopiva määrä kerättäväksi, jos päälaikit haluaa saada. Varianteja on paljon. On hammastamattomia ja postimestareiden tekemiä hampaita, väri- ja paperieroja ja jos jonkinlaisia painatuspoikkeamia.

Viron ensimmäiset neljä postimerkkiä kirjatulla kuorella (Tartto–Dorpat) 10.4.1919 Berliiniin, jonne kirje on saapunut 25.4.1919. Kirje on sensuroitu Suomessa. Helsinki-leima on päivätty 16.5.1919.

Vanhan Viron postilähetykset ovat kysytyjä ja harvinaisten merkkien kohdalla hyvin kalliita.

Itsenäisen Viron ensimmäinen viiden kopeekan merkki painettiin 22.–28.11.1918. Värieroja löytyy neljässä painoerässä. Toinen, 15 kopeekan merkki on sinertävä viiden painoerän tuote. Siitä on myös kalliimpi hammastettu tyyppi. Kolmas ja neljäs 35 ja 70 pennin merkki painettiin 1919. Näitä varhaisia merkkejä saa huutokaupoista aika halvalla isojakin eriä. Merkit on usein leikattu miten sattuu ja merkkejä on mitätöity kynällä ja mitä erilaisemmilla leimoilla.

Vapaussodan aikana postimerkkejä painettiin jo koko joukko, osa ohuelle tupakkapaperille ja osa paksummalle paperilaadulle. Tavalliset merkit ovat halpoja, mutta kalliita värejä ja poikkeamia löytyy, jos haluaa keräilyään monipuolistaa ja ”vaikeutta”.

Viron ja muiden Baltian maiden, eri-

tisesti Liettuan filateliassa on kohteita, jotka ovat kiinnostaneet väärentäjiä, joten tarkkana pitää olla ja

aitouksia kannattaa kysellä. Niistä lisää seuraavassa osassa.

Timo Liljasta Vuoden filatelisti 2020

Hämeenlinnan Postimerkkikerho nimesi Vuoden filatelistiksi 2020 Timo Liljan. Timo liittyi 2010 Hämeenlinnan kerhoon, 2013 hänestä tuli Tavastforumin päätoimittaja ja kerhon varapuheenjohtaja. Vuotta myöhemmin hänestä tuli kerhon puheenjohtaja, tämä pesti päättyi 2019 lopulla.

Kuka oli kuvittaja Hannes Petersen?

Jukka Kivistö

Olen kerännyt kiiltokuvia noin 30 vuotta ja välillä olen törmännyt kortteihin, joissa oli aiheena tuttu kiiltokuva. Näin kävi silloin, kun aloin selvittämään, kuka on piirtänyt kortit, joissa oli tuttu aihe. Korteissa oli merkintä HP tai **Hannes Petersen**.

Niinpä googlasin netistä tätä nimeä. Tämä tapahtui kolmisen vuotta sitten. Nimellä ei löytynyt mitään. Sitten keran selaillessa nettiä törmäsin samantyyppisiin kuviin erään keräilijän sivuilta. Hän oli ranskalainen, joten se ei joutanut pitkälle.

Toisen kerran selasin joulukalentereita ja sieltä löytyi saksalaiselta sivulta tietoja kuvittajasta. Saksankieli kyllä kääntyi. Näiltä sivuilta löysin ainoat tiedot Hannes Petersenistä.

Selvisi, että Hannes Petersen oli salanimi. Piirtäjä oli nainen, **Johanna Helene Charlotte Schröder**. Hän oli syntynyt Berliinissä 21.7.1885, missä hän myös kuoli 20.1.1960. Hänen ensimmäinen aviomiehensä oli **Hans Petersen** (1911–1914). Mies kuitenkin kuoli pian tuberkuloosiin. Toinen puoliso oli **Nicolaus Schmidt**, joka myös oli kuvataiteilija.

Suurin osa hänen töistään on signeerattu HP tai Hannes Petersen. Löytyy myös tyttönimellä Johanna Schröder tai Hannes Petersen-Schmidt, mutta itse en ole nähin nimiin törmännyt.

Johanna Helene Charlotte Schröder opiskeli taidetta Berliinissä, maalasi tauluja ja kuvitti aikakauslehtiä. Ensimmäinen maailmansota ja inflaatio veivät perheen varallisuuden ja pakottivat heidät siirtymään 1920-luvun alussa etsauksiin ja vesiväritöihin. Niinpä 1920-luvun lopulta aina 1950-luvulle painopiste heidän töissään oli muotokuvissa, öljymaalauksissa, akvarelleissa ja kuvituksissa.

Lisäksi tulivat adventtikalenterit ja onnittelukortit. Lastenkirjojen kuvituksiakin löytyy. Korttiaiheesta on painettu myös kiiltokuvia.

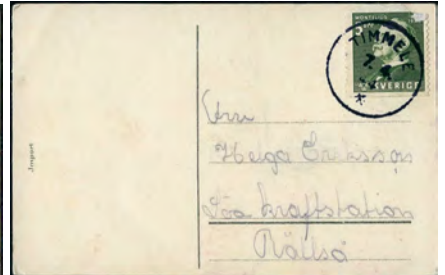

Jukka Kivistön kiinnostui Hannes Petersenin kortteihin, kun hän huomasi, että kiiltokuvissa ja korteissa oli samanlaisia ja samoja henkilöahmoja ja kuvia.

Alabastersarjan kortteja.

Ruotsissa kulkeneita pienikokoisia (7x11,2 senttiä) kortteja, Hawebe.

Alabaster-sarjassa numeroinnin alkua en tiedä, mutta numerot 2000–3500 ovat lakkapintaisia ja kultakoristeisia kortteja. Siitä eteenpäin on sitten normaaleja mattapintaisia kortteja. Myös 7300-numeroinnissa löytyy lakkapintaisia. Kokoelmani kortit ovat numeroinnissa jo yli kahdeksan tuhannen!

Huomasin, että pojille ja tytöille oli tehty samaan numeroon oma kort-

Korttien kuvitukset ovat yleensä lapsiaiheita. Huomio kiinnittyi aluksi tummiin pohjaväreihin. Ruskea ja harmaa ovat pohjana monessa kortissa. Korteissa oli juokseva numero,

mikä on loistavaa keräilijän kannalta. HWB:n (**Herman Wolf**, Berlin) kortteista löytyy hauska tausta, sarjan nimi on Alabaster-sarja. Se pitäisi olla kokonaan Petersenin tekemä.

Ruotsissa 1930-luvulla? kulkenut taitekortti, jonka sisäosa on kolmiulotteinen, korttikärryjä kuljettavat lapset nousevat ehjässä kortissa muusta kortista ylös, tässä liimaus on hajonnut.

Wolgemuth & Lissner (W.L.B), Berlin. Sarjat Primus Pastella- ja Primus-Postkarte. Kortit numeroitu. Oikealla H.B.

Vähän erilaisen pojan kuva, Pittius.

ti, myös peilikuvana. Pikkukortteja ja 3D-taittokorttejakin löytyy, lähinnä Ruotsista jo 1930-luvulla!

Lisäksi tulevat muut kustantajat. Onnittelutekstejä on ainakin saksaksi, ranskaksi ja tanskaksi ja ruotsiksi. Kortit kulkivat pääasiassa 1930- ja 1940-luvulla.

Suomessa painoi Petersenin onnittelukortteja 1940-luvulla myös firma nimeltään Paperivälitys. Uusintapainoksia on ottanut ainakin Laura et Nelson Oy joulukorteista aivan viime vuosina.

Arthur F. Krüger (AFKH), Hamburg, painoi 1950-luvulla pääsiäiskortteja, jotka olivat jo leveämpiä kuin

1940-luvun kortit.

Artikkelin kirjoittaja Jukka Kivistö kuoli elokuussa 2020, hän oli valmistellut artikkelin Tavastforum-lehteä varten

Muut kustantajat

1. Wolgemuth & Lissner (W.L.B), Berlin. Sarjat Primus Pastella- ja Primus-Postkarte. Kortit numeroitu.
2. Meissner & Buch (MB), Leipzig.
3. Paul Zocke (PZB), Berlin.
4. Arthur F. Krüger (AFKH), Hamburg. Myöhemmin käytti nimeä Krüger.
5. Pittius (PP), kustantaja? Saksa?
6. HB., kustantaja? Osa korttien hen-

kilöistä mustia, siluettimaisia. Kirjoitustilassa hauska ruusunauha. Saksa?

7. "Doris", kustantaja? Belgia?
8. Legarni, Italia.
9. E.A. Schwerdtfeger (EAS), Berlin.
10. Carte Postale-Post card. Numeroitu sarja, kustantaja? Saksa?
11. Perrochet & Phototype, Lausanne.
12. Wichmann Verlag, München.
13. Begro (BR), Aqvalit-sarja. Taus-tassa reunat kiertävä kuvio. Myös numeroitu. Saksa?
14. Albrecht & Meissner (Amag), Berlin.
15. Edition Superluxe, Paris.
16. Paperivälitys (PV), Suomi.

Suomessa 1951 kulkenut Paperivälityksen painama kortti.

Norjasta vuoden kaunein 2019

Norjan joulupostimerkki vuodelle 2019 valittiin maailman kauneimmaksi merkiksi 2019. Merkin kuvassa nähdään **Harald Sohlbergin** maalaus *Gate i Røros* vuodelta 1903 – taiteilijan syntymästä oli tuolloin kulunut 150 vuotta. Merkin suunnitteli **Camilla Kvien Jensen**.

Valinnan teki Nexofil-kilpailu, jonka järjestää vuosittain espanjalainen *El Eco* -lehti. Kilpailun raadissa on 40 ansioitunutta filatelista maailman eri puolilta. Tämä oli jo toinen vuosi perättäin, kun voitto meni Norjaan. Merkistä ilmestyi voiton johdosta joulukuussa 2020 erikoislehti.

Norjalainen julkaisu pärjäsi hyvin myös sekapainotekniikkasarjassa, missä *Kuningatar Maud 150 vuotta* -pienoisarkki tuli toiseksi. Sen suunnitteli **Enzo Finger**.

Kaunein postimerkki -kilpailussa toiseksi tuli Perun Machu Picchua kuvaava merkki ja kolmanneksi Itävallan *Crypto*-merkki.

Parhaana merkkidesignina palkittiin Tshekin *30 vuotta samettivalankumouksesta*. Sarjassa erikoisin merkkimuotoilu parhaaksi nähtiin Ukrainan maan kartan muotoinen merkki, sen nimenä on vanha slogan *Kunnia Ukrainalle*. Parhaana merkki-innovaationa palkittiin Ranskan sydämenmuotoon hammastettu merkki, sitä en tiedä, mitä innovaatioita siihen sisäytyy, sillä muotoon hammastettuja merkkejä on nähty vaikka kuinka paljon.

Parhaaksi kaiverukseksi katsottiin Italian Abadía de Santa Andrea -kirkkoa kuvaava merkki (tästä uskaltaisn olla eri mieltä, parempi on esimerkiksi toiseksi tullut Liechtensteinin merkki). Offset-merkkien sarjan voitti Romanian merkki, joka kuvaa **Stefan cel Marea** sinetteineen 1400-luvun lopulta.

Parhaaksi sekatekniikan merkiksi katsottiin Belgian Louvenin kaupungin historiallisia rakennuksia kuvaavaa pienoisarkkia (viisi merkkiä, neljä

Ylinnä Norjan voittanut merkki, siten Ukrainan erikoisin muotoilu-sarjan voittanut merkki. Sarjassa parhaat muut painotekniikat voiton vei Englannin Star Wars -sarjasta tuttu Amidala. Käyttösarjan paras oli Alankomaiden kuningatar Maximan kuvalla varustettu merkki.

kuva-aihetta). Muiden painotekniikoiden parhaana pidettiin Englannin *Star Wars* -sarjan kuningatar **Amidalaa** kuvaava merkki.

Käyttösarjan parhaana palkittiin kuningatar **Maximaa** kuvaava kultainen merkki.

Pienoisarkkien sarjassa voiton vei Slovenian yksimerkkinen pienoisark-

Ranskan merkki palkittiin innovaatiosta, Tshekin merkki designista ja Italian merkki kaiveruksesta. Minusta Liechtenstein merkki on yksinkertaisena parempi.

ki, jossa nähdään karhuperhe. Vielä oli sarja, jossa kisattiin loisteliaimmasta julkaisusta tai vedoksesta (hammastamaton vedos?), sen voitti Unkarin julkaisu, joka kuvaa roomalaisaikaisista Sevson hopeisten astioiden löytöä. Varsinaisessa pienoisarkissa on kolme merkkiä pienoisarkin eri kohdista.

Kilpailussa oli mukana vastaavat sarjat rahoista.

Lauri Poropudas

Tulevia tapahtumia

Tässä esitettävät tapahtumat ovat koronaviruksen takia ehdollisia – kannattaa tarkistaa ennen tapahtumaan lähtöä, järjestetäänkö se!

Helmikuu 2021

VIKKO 6: Postimerkin päivän vietto, Hyvinkää 12.2. Willa, Hämeenlinna 13.2. Goodman peruttu
TAMPERE: Parhain terveisin – postikortti 150 vuotta -näyttely 19.2.–28.3.2021, Postimuseo Vapriikki, Tampere.

Maaliskuu 2021

RIIHIMÄKI: Keräilytapahtuma su 12.3. kello 10–15 Riihimäen kerhotalo, Torikatu 3.

Huhtikuu 2021

FORSSA: Keräilytapahtuma pääsiäislauantaina 3.4. kello 9–15 Järjestöjentalo, Kuhalankatu 17.
TAMPERE: Aamukahvi ja tuore lehti -näyttely 23.4.2021–27.3.2022, Postimuseo Vapriikki, Tampere.
NOKIA: Nokia Postimerkkeilijät ry:n 40-vuotisnäyttely 24.–25.4. Nokian Kerholassa, Souranderintie 13, Nokia.

Toukokuu 2021

HYVINKÄÄ: Yhden päivän juttu 11.5.

Kesäkuu 2021

FORSSA: Kesäkokous to 3.6. Kansalaisopiston mökki, Opistontie 4, Tammela .

Elokuu 2021

KUOPIO: Pohjoismainen NORDIA 2021, 13.–15.8.2021, Musiikkikeskus, Kuopio.

Tavastforum-kerhojen yhteystiedot

Sinä arvoisa keräilijä! Jos keräät postimerkkejä, -leimoja, erikoisleimoja, postikortteja, ensipäivän kuoria, jotain aihetta tai maata tai muuta alaan liittyvää, tervetuloa Suomen Filatelistiliiton jäsenkerhojen toimintaan: ota yhteyttä kerhojen yhteyshenkilöihin. Kerhot kokoontuvat säännöllisesti, kokoukset ovat mukavia ja viihdyttäviä, niissä voi tehdä edullisia hankintoja tai päästä vaihtokappaleista eroon. Kokousten ja muun ohjelman päivämäärät ovat kerhojen yhteisen Tavastforum-lehden kerhosivulla ja tapahtumakalenterissa. Useimmilla kerhoilla on myös omat nettisivut Suomen Filatelistiliiton sivustoilla. Ohessa Tavastforum-lehteä julkaisevien kerhojen yhteystiedot: puhelinnumero ja/tai sähköpostiosoite.

FORSSAN FILATELISTIKERHO

Puheenjohtaja Kari Tapola
puh. 040 503 5675

kari.tapola@gmail.com

Varapuheenjohtaja Olli Saarinen
ollisaارينen@elisanet.fi

HYVINKÄÄN POSTIMERKKIKERHO

Puheenjohtaja Jari Lärka
040 525 2162,

jari.larka@vantaa.fi

Varapuheenjohtaja Antti Heinonsalo
0400 709 912

antti@ah-hifisystems.fi

Sihteeri/jäsenasiat Kimmo Matinlassi
040 755 3711,

kimmo.matinlassi@altiacorporation.com

HÄMEENLINNAN POSTIMERKKIKERHO

Puheenjohtaja Leo Konu
0400 520 697,

leo.konu@pp.inet.fi

Sihteeri Asko Tyvelä 0400 879 680
tyvela@kolumbus.fi

Kerhomestari Kalle Pispä
040 724 7329,

kalle.pispa@luukku.com

JANAKKALAN POSTIMERKKIKERHO

Puheenjohtaja Reijo Siltanen
0400 630 493

siltaset@kolumbus.fi

RIIHIMÄEN POSTIMERKKIILIJÄT

Puheenjohtaja Heikki Virtanen
044 536 2097,

pikkuhessu82@gmail.com

Varapuheenjohtaja Kari Lindholm
040 755 4340,

kari.lindholm@luukku.com

Kerhon yhteyshenkilö

Markku Koivuniemi 040 723 5562

TOIJALAN POSTIMERKKIILIJÄT

postia@toijalanpostimerkkeilijat.fi

Varapuheenjohtaja Veli Peltonen

VALKEAKOSKEN FILATELISTIT

Puheenjohtaja Heikki Heino
040 779 8416

Sihteeri Kari Peltola
0400 697 998,

kari.peltola@isannointipeltola.fi

Posti Green

Paikkakunnan parasta pankkipalvelua

- Meillä tavoitat **tutun yhteyshenkilösi** suorasta puhelinnumerosta
- Päätökset teemme **paikallisesti ja nopeasti** omassa konttorissasi
- Kassapalvelumme ovat auki **joka arkipäivä**
- Meiltä saat asiantuntevat neuvot **säästämisen ja sijoittamisen** asioissa
- **Digitaalisissa palveluissamme** hoidat pankkiasiasi itsellesi sopivaan aikaan

Anu Iso-Kokkila-Vähänen, palveluneuvoja, 020 758 2718

Tarja Pennanen, palveluneuvoja, 020 758 2675

Risto Hiltunen, palveluneuvoja, 020 758 2642

Lea Lahti, palveluneuvoja, 020 758 2632

Majju Salo, palveluneuvoja, 020 758 2710

Anne Virtanen, palveluneuvoja, 020 758 2643

Puhelun hinta 0,0835 €/puh. + 0,1669 €/min.

Suomen suurimmassa säästöpankissa olemme **lähellä ja läsnä** arjen pankkiasioissa ja unelmiesi tavoittelussa. Tule käymään tai varaa sinulle sopiva palveluaika p. **020 764 0600** tai **omasp.fi**.

omasp

OmaSp Hämeenlinna, Sibeliuksenkatu 11
Palvelemme ma-to **9.30-16.30** ja pe **9.30-16**